BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 25 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio Bendrijos prekių ženklo LUCEA LED paraiška — Ankstesnis žodinis Bendrijos prekių ženklas LUCEO — Ankstesnio pobūdžio nebuvimas — Prašymas pripažinti prioritetą — Į registrą įrašyta prioriteto data — Prioriteto dokumentai — Nagrinėjimas „ex officio“ — Teisė į gynybą“

Byloje T-186/12

Copernicus-Trademarks Ltd, įsteigta Boramvude (Jungtinė Karalystė), kuriai leista pakeisti *Verus EOOD*, iš pradžių atstovaujama advokato S. Vykydal, vėliau – advokato F. Henkel,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Maquet SAS, įsteigta Ardone (Prancūzija), atstovaujama advokato N. Hebeis,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2012 m. vasario 13 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 67/2011-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Capella EOOD* ir *Maquet SAS*,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis, teisėjai O. Czúcz (pranešėjas) ir A. Popescu,

kancleris E. Coulon,

atsižvelgęs į tai, kad nė viena šalis per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

1 2009 m. liepos 29 d. įstojusi į bylą šalis *Maquet SAS* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo LUCEA LED.

3 Prekės, kurioms buvo prašoma registracijos, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 10 klasės ir apibūdinamos taip: „Chirurgijos lempos“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2009 m. rugpjūčio 17 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 31/2009.

5 2009 m. lapkričio 12 d. *Capella EOOD*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomos prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.

6 Protestas buvo grindžiamas 2009 m. rugsėjo 16 d. žodinio Bendrijos prekių ženklo LUCEO registracijos paraiška Nr. 8554974, kurioje nurodytos visų pirma 10 klasės prekės, atitinkančios aprašymą „chirurgijos, medicinos, odontologijos ir veterinarijos aparatai ir instrumentai, rankų ir kojų protezai, akių ir dantų protezai; ortopediniai gaminiai; žaizdų siuvimo medžiagos“, ir prašymu pripažinti prioritetą, kuris grindžiamas 2009 m. kovo 16 d. *Österreichisches Patentamt* (Austrijos patentų tarnyba) dėl tų pačių prekių pateikta prekių ženklo paraiška Nr. 1533/2009.

7 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu.

8 2009 m. gruodžio 21 d. raštu „Kvietimas pateikti prioriteto dokumentus pagal reglamento [Nr. 207/2009] 30 straipsnį ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento [(EB) Nr. 2868/95], skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1), 6 taisyklę“ ekspertas paprašė *Capella* iki 2010 m. vasario 22 d. imtinai pateikti „tikslias“ austriško prekių ženklo „paraiškos kopijas“ ir paaiškino, kad jeigu ji nepaisys šio prašymo, praras teisę į prioritetą.

9 2010 m. vasario 22 d. laišku *Capella* pateikė austriško prekių ženklo registracijos paraiškos kopiją.

10 2010 m. spalio 26 d. ekspertas įregistravo prekių ženklą, kuriuo grindžiamas protestas. Ekspertas pripažino prioritetą, kurio *Capella* prašė šiam prekių ženklui, ir į registrą įrašė, kad prioriteto data yra 2009 m. kovo 16 d.

11 2010 m. lapkričio 8 d. Protestų skyrius patenkino protestą ir priteisė iš įstojusios į bylą šalies per procedūrą patirtas išlaidas. Protestų skyrius nusprendė, kad prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, yra ankstesnis už prašomą įregistruoti prekių ženklą ir kad yra galimybė juos supainioti.

12 2011 m. sausio 4 d. įstojusi į bylą šalis, vadovaudamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo. 2011 m. kovo 7 d. ji pateikė dokumentą, kuriame nurodyti apeliacijos pagrindai.

13 2011 m. rugpjūčio 16 d. *Capella* pateikė savo pastabas.

14 2011 m. spalio 12 d. įstojusi į bylą šalis pateikė 2011 m. rugsėjo 23 d. *Landgericht Mannheim* (Manheimo apygardos teismas, Vokietija) sprendimą (7 O 186/11), kuriuo *Capella* buvo nurodyta sumokėti įstojusiai į bylą šaliai 1 780,20 euro žalos atlyginimą už tai, kad ji, remdamasi prekių ženklu, kuriuo grindžiamas protestas, nepagrįstai pateikė prašymą priimti nutartį dėl veiksmų nutraukimo ir jų nevykdymo. Tame sprendime *Landgericht Mannheim* nusprendė, kad *Capella* elgėsi nesąžiningai. Jis visų pirma nurodė, kad prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, registracijos buvo prašoma vien siekiant pateikti prašymus priimti nutartį dėl veiksmų nutraukimo ir susilaikymo nuo jų ir kad austriško prekių ženklo, kuriuo grindžiamas prašymas pripažinti prioritetą, registracijos buvo prašyta kelis kartus, tačiau paraiškos padavimo mokestis nebuvo sumokėtas. 2011 m. spalio 19 d. įstojusi į bylą šalis pateikė minėto sprendimo vertimą į anglų kalbą.

15 2011 m. lapkričio 25 d. Apeliacinės tarybos kanceliarija paprašė *Capella* pateikti pastabų dėl šio sprendimo.

16 2011 m. gruodžio 6 d. *Capella* pateikė savo pastabas.

17 2012 m. vasario 13 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba panaikino Protestų skyriaus sprendimą, atmetė protestą ir nurodė *Capella* padengti protesto ir apeliacinės procedūros išlaidas. Ji nusprendė, kad prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, nėra ankstesnis už prašomą įregistruoti prekių ženklą. Visų pirma ji konstatavo, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo paraiška buvo pateikta 2009 m. liepos 29 d., o prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, paraiška buvo pateikta 2009 m. rugsėjo 16 d., t. y. vėliau. Be to, ji nurodė, kad nebuvo tinkamo prašymo pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą. *Capella* nepateikė reikiamų prioriteto dokumentų, nes jos pateiktoje užpildytoje prašymo anketoje nebuvo antspaudo arba nuorodos apie tai, kad *Österreichisches Patentamt* ją iš tikrųjų gavo. Apeliacinė taryba, be kita ko, nusprendė, kad ji galėjo prašymo pripažinti prioritetą pagrįstumą nagrinėti per protesto procedūrą.

Procesas, pateikus ieškinį susiklosčiusios aplinkybės ir šalių reikalavimai

18 *Verus EOOD*, kuri 2011 m. rugsėjo 6 d. į Bendrijos prekių ženklų registrą buvo įrašyta kaip prekių ženklo, kuriuo *Capella* grindė protestą, savininkė, 2012 m. balandžio 26 d. pateikė ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarijai.

19 2012 m. rugpjūčio 27 d. *Copernicus-Trademarks Ltd* į Bendrijos prekių ženklų registrą buvo įrašyta kaip nauja šio prekių ženklo savininkė.

20 2013 m. spalio 23 d. nutartimi Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) leido *Copernicus-Trademarks* pakeisti *Verus* kaip ieškovę.

21 2013 m. lapkričio 13 d. *Ivo Kermartin GmbH* į Bendrijos prekių ženklų registrą buvo įrašyta kaip nauja prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, savininkė.

22 2014 m. balandžio 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu raštu įstojusi į bylą šalis atkreipė Bendrojo Teismo dėmesį į tai, kad prekių ženklą, kuriuo grindžiamas protestas, ieškovė perleido *Ivo Kermartin*.

23 2014 m. spalio 14 d. raštu Bendrasis Teismas pritaikė proceso organizavimo priemonę ir paprašė šalių atsakyti į klausimus, kaip nustatyta jo Procedūros reglamento 64 straipsnyje. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytą terminą.

24 Ieškovė *Copernicus-Trademarks* Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą ir grąžinti bylą Apeliacinei tarybai,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą Bendrajame Teisme ir per procedūrą Apeliacinėje taryboje.

25 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš *Copernicus-Trademarks* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl ieškinio priimtinumo

26 2014 m. balandžio 1 d. rašte įstojusi į bylą šalis nurodė, kad prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, ieškovei nebepriklauso.

27 Šalių nuomone, dėl šios aplinkybės ieškinys netampa nepriimtinas, nes ieškovės suinteresuotumas pareikšti ieškinį išlieka dėl pareigų, kurios jai tenka pagal sutartį, kuria prekių ženklas buvo perleistas *Ivo Kermartin*.

28 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad Europos Sąjungos teismas, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes, turi teisę vertinti, ar geras teisingumo vykdymas pateisina ieškinio atmetimą iš esmės, prieš tai nepriėmus sprendimo dėl jo priimtinumo (2002 m. vasario 26 d. Sprendimo *Taryba / Boehringer*, C-23/00 P, Rink., EU:C:2002:118, 51 ir 52 punktai).

29 Šios bylos aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad, siekiant proceso ekonomijos, pirmiausia reikia patikrinti ieškinio dėl panaikinimo pagrįstumą, o prieš tai sprendimo dėl ieškinio priimtinumo priimti nereikia, nes tas ieškinys bet kuriuo atveju ir dėl toliau išdėstytų motyvų yra nepagrįstas.

Dėl ieškinio pagrįstumo

30 Ieškinys grindžiamas keturiais pagrindais.

31 Pirmasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies pažeidimu, antrasis – su šio reglamento 75 straipsnio antro sakinio pažeidimu, trečiasis – su Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 4 dalies, siejamos su 2005 m. birželio 1 d. VRDT vadovo sprendimu dėl dokumentų, kurie turi būti pateikti prašant pripažinti prioritetą arba pirmumą, pažeidimu ir ketvirtasis – su Reglamento Nr. 207/2009 41 ir 42 straipsnių pažeidimu.

32 Be kita ko, ieškovė atskirai nepateikė, bet nurodė penktąjį pagrindą, susijusį su tuo, jog Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai ginčijamą sprendimą grindė vertinimu, pagal kurį prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, paraišką *Capella* pateikė nesąžiningai, nors, pirma, per protesto procedūrą į tokią aplinkybę neturi būti atsižvelgta ir, antra, *Capella* nebuvo nesąžininga.

33 Bendrasis Teismas mano, kad būtų naudinga pirmiausia išnagrinėti pirmąjį pagrindą, o vėliau ketvirtąjį, trečiąjį, antrąjį ir penktąjį pagrindus.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo

34 Ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, kai tikrino, ar *Capella* pateikė dokumentą, reikalingą savo prašymui pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą pagrįsti. Įstojusi į bylą šalis tokio priekaišto nepateikė; ji tik nurodė, kad *Capella* elgėsi nesąžiningai. Be to, ieškovė tvirtina, kad prioriteto data, kurią ekspertas įrašė į registrą, negali būti ginčijama per protesto procedūrą.

35 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija šį argumentą.

36 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalį VRDT faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau per procedūras dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju VRDT nagrinėja tiktai šalių nurodytus pagrindus ir prašymus. Minėto reglamento 76 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad VRDT gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.

37 Antra, reikia priminti, kad net per procedūras dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi Apeliacinei tarybai nedraudžiama tam tikrus faktus nagrinėti savo iniciatyva. Iš tikrųjų teisės klausimus, kurių sprendimas būtinas užtikrinant tinkamą Reglamento Nr. 207/2009 taikymą šalių pateiktų faktų ir prašymų atžvilgiu, VRDT privalo išspręsti net jeigu šalys jų nepateikė (2005 m. vasario 1 d. Sprendimo *SPAG / VRDT – Dann ir Backer (HOOLIGAN)*, T-57/03, Rink., EU:T:2005:29, 21 punktas).

38 Šiuo atveju *Capella* pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnio 1 dalies a punktu ir 8 straipsnio 1 dalies b punktu. Pagal šias nuostatas ankstesnio prekių ženklo savininkas gali prašyti neregistruoti prašomo įregistruoti prekių ženklo, jeigu yra galimybė supainioti šiuos prekių ženklus.

39 Taigi, jeigu per protesto procedūrą yra santykinių atsisakymo registruoti pagrindų pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnį, galima daryti prielaidą, kad prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, egzistuoja ir yra ankstesnis už prašomą įregistruoti prekių ženklą. Taigi tai yra aplinkybės, kurias VRDT privalo išnagrinėti savo iniciatyva ir kurios negali būti paliktos šalių dispozicijai (šiuo klausimu žr. 2008 m. birželio 17 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Abril Sánchez ir Ricote Saugar (BoomerangTV)*, T-420/03, Rink., EU:T:2008:203, 77 punktą).

40 Iš to matyti, kad šiuo atveju, net jeigu įstojusi į bylą šalis neginčytų prašymo pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą, Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsniu Apeliacinei tarybai nebūtų draudžiama savo iniciatyva išnagrinėti tokio prašymo pagrįstumo.

41 Trečia, reikia nurodyti, kad bet kuriuo atveju, priešingai, nei tvirtina ieškovė, per apeliacinę procedūrą VRDT įstojusi į bylą šalis ne tik nurodė *Capella* nesąžiningumą, bet ir ginčijo prašymą pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą ir tai, kad jis yra ankstesnis už prašomą įregistruoti prekių ženklą. Iš tikrųjų 2011 m. kovo 7 d. dokumente, kuriame nurodyti apeliacijos pagrindai, įstojusi į bylą šalis paaiškina, kad prašyme pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą yra klaidų ir kad todėl gali būti atsižvelgiama tik į šio prekių ženklo registracijos paraiškos pateikimo datą, t. y. 2009 m. rugsėjo 16 d. Tokiomis aplinkybėmis įstojusi į bylą šalis visų pirma pažymėjo, kad minėtas prašymas buvo grindžiamas austriško prekių ženklo paraiška ir kad *Capella* šio prekių ženklo paraiškos padavimo mokestį *Österreichisches Patentamt* sumokėjo tik po to, kai pateikė savo Bendrijos prekių ženklo paraišką.

42 Darytina išvada, kad reikia atmesti pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

43 Todėl pirmąjį pagrindą reikia atmeti, išskyrus priekaištą, susijusį su tuo, kad per protesto procedūrą Apeliacinė taryba negali paneigti į registrą įrašytos prioriteto datos, kuris bus nagrinėjamas analizuojant ketvirtąjį pagrindą.

Dėl ketvirtojo (ieškinio) pagrindo

44 Ieškovė tvirtina, jog šiuo atveju tai, kad prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, yra ankstesnis, nustatyta remiantis į registrą įrašyta prioriteto data, t. y. 2009 m. kovo 16 d. Apeliacinės tarybos vertinimas, kad per protesto procedūrą ji gali nagrinėti prašymo pripažinti prioritetą pagrįstumą, yra klaidingas. Per minėtą procedūrą Apeliacinė taryba negali paneigti į registrą įrašytų duomenų galiojimo. Todėl Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 41 ir 42 straipsnius, nes ne tik nurodė į registrą įrašytą datą, t. y. 2009 m. kovo 16 d., bet ir patikrino, ar šiuo atveju įvykdytos Reglamento Nr. 207/2009 29 ir 30 straipsniuose, Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklėje ir Sprendimo Nr. EX-05-5 1 ir 2 straipsniuose nurodytos prašymo pripažinti prioritetą pateikimo sąlygos.

45 VRDT ir įstojusi į bylą šalis nepritaria šiems argumentams.

46 Visų pirma reikia nurodyti, kad šiuo atveju prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, registracijos paraiškos padavimo data, t. y. 2009 m. rugsėjo 16 d., yra vėlesnė už prašomo įregistruoti prekių ženklo paraiškos padavimo datą, t. y. 2009 m. liepos 29 d. Todėl tai, ar prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, yra ankstesnis, priklauso nuo prašymo pripažinti 2009 m. kovo 16 d. kaip prioriteto datą pagrįstumo.

47 Antra, dėl klausimo, ar Apeliacinė taryba privalo remtis į registrą eksperto įrašyta prioriteto data, negalėdama patikrinti, ar įvykdytos prašymo pripažinti prioritetą pateikimo sąlygos, visų pirma primintina, kad per protesto procedūrą VRDT iš principo turi įvertinti šalių nurodytų faktinių aplinkybių materialinį turinį ir pateiktų įrodymų įrodomąją galią (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Atomic Austria / VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)*, T-318/03, Rink., EU:T:2005:136, 34 ir 35 punktus).

48 Tačiau šiam principui būdingos tam tikros ribos. Kaip teisingai nurodo ieškovė, Bendrijos prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, galiojimas negali būti paneigiamas per protesto procedūrą. Iš tikrųjų, kai prekių ženklo paraišką, dėl kurios pateiktas protestas, grindžiamas Bendrijos prekių ženklu, pateikęs asmuo nori ginčyti minėto Bendrijos prekių ženklo galiojimą, jis tai turi padaryti per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą VRDT (šiuo klausimu žr. 2011 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida / VRDT – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA)*, T-345/09, EU:T:2011:173, 65 punktą).

49 Vis dėlto, priešingai, nei tvirtina ieškovė, ši teismo praktika, susijusi su Bendrijos prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, galiojimu, negali būti taikoma prašymui pripažinti tokio prekių ženklo prioritetą.

50 Šiomis aplinkybėmis pirmiausiai reikia nurodyti, kad Bendrijos prekių ženklo prioriteto datos įrašymas į registrą negali būti ginčijamas arba bent jau negali būti veiksmingai ginčijamas per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą. Viena vertus, tai nėra absoliutaus negaliojimo pagrindas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnį. Kita vertus, Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnis, kuriame reglamentuojami santykiniai negaliojimo pagrindai, neleidžia veiksmingai ginčyti prioriteto datos, kurią ekspertas įrašė į registrą. Nekyla abejonių, kad pagal minėto straipsnio 1 dalies a punktą prašyti pripažinti registruoto prekių ženklo registraciją negaliojančia galima tada, kai yra galimybė supainioti tokį prekių ženklą su ankstesniu prekių ženklu, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalį. Be to, reikia nurodyti, kad, taikant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalį, pagal minėto reglamento 8 straipsnio 2 dalies b punktą prekių ženklų paraiškos gali būti laikomos „ankstesniais prekių ženklais“. Vis dėlto Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies b punkte patikslinama „atsižvelgiant į jų įregistravimą“. Tai reiškia,

kad prašymus panaikinti prekių ženklo registraciją, grindžiamus registracijos paraiškomis, galima „blokuoti“ pateikiant protestą, kuris grindžiamas minėtu registruotu prekių ženklu ir kuriame nurodytos minėtos registracijos paraiškos. Todėl šiuo atveju prašymas panaikinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, registraciją neturi būti laikomas prašymu, kuriuo siekiama užginčyti prašymą pripažinti šio prekių ženklo prioritetą.

51 Reikia konstatuoti, kad nėra kitos specialios procedūros, pirma, kuri leistų tretiesiems asmenims ginčyti į registrą įrašytą Bendrijos prekių ženklo prioriteto datą ir, antra, kurią būtų galima palyginti su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra, kurios vienas iš išskirtinumų yra tai, jog VRDT negali jos pradėti savo iniciatyva.

52 Pirma, apeliacija pagal Reglamento Nr. 207/2009 58–61 straipsnius nelaikytina tokia procedūra. Iš tikrųjų, pagal minėto reglamento 59 straipsnį tik procedūros, kurioje buvo priimtas VRDT instancijų sprendimas, šalys gali paduoti Apeliacinėms taryboms apeliaciją dėl tokio sprendimo. Taigi kito Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo paprastai nebūna Bendrijos prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, kuriame nurodyta jo paraiška, registracijos procedūros šalis, todėl negali pateikdamas apeliaciją ginčyti prašymo pripažinti pastarojo prekių ženklo prioritetą. Taigi šiuo atveju įstojusi į bylą šalis negalėjo pateikti apeliacijos VRDT siekdama užginčyti eksperto sprendimą tiek, kiek jis susiję su prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas dėl jos Bendrijos prekių ženklo paraiškos, prioritetu.

53 Antra, dėl ieškovės nurodytų anuliavimo arba panaikinimo procedūrų, numatytų Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnyje, siejamame su Reglamento Nr. 2868/95 53a taisykle, arba ištaisymo procedūrų, numatytų Reglamento Nr. 2868/95 27 ir 53 taisyklėse, pakanka konstatuoti, kad bet kuriuo atveju jos negali būti lyginamos su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūromis, nes VRDT gali savo iniciatyva pradėti anuliavimo, panaikinimo arba ištaisymo procedūras pagal minėtas nuostatas, tačiau tokia galimybė nenumatyta dėl registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrų. Be kita ko, dėl Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnyje numatytų anuliavimo arba panaikinimo procedūrų – darant prielaidą, kad jos taikytinos šiuo atveju, – pažymėtina, kad pagal šios nuostatos 2 dalį jų gali prašyti tik viena iš procedūros, kurioje buvo priimtas nagrinėjamas sprendimas, šalių. Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 52 punkte, Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo paprastai nebūna kito Bendrijos prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, kuriame nurodyta jo paraiška, registracijos procedūros šalis. Dėl Reglamento Nr. 2868/95 27 taisyklėje numatytų ištaisymo procedūrų – darant prielaidą, kad jos taikytinos šiuo atveju, – konstatuotina, jog šioje nuostatoje tik nurodoma, kad ištaisymas gali būti daromas savo iniciatyva arba savininko prašymu.

54 Iš to matyti, kad šio sprendimo 48 punkte minėta teismo praktika, pagal kurią Bendrijos prekių ženklo galiojimas negali būti ginčijamas per protesto procedūrą, netaikytina prašymo pripažinti tokio prekių ženklo prioritetą pagrįstumo ginčijimui.

55 Todėl, priešingai, nei nurodo ieškovė, šiuo atveju Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, tikrindama, ar įvykdytos Reglamento Nr. 207/2009 29 ir 30 straipsniuose, Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklėje ir Sprendimo Nr. EX-05-5 1 ir 2 straipsniuose nurodytos prašymo pripažinti prioritetą pateikimo sąlygos.

56 Iš to matyti, jog ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti tiek, kiek ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 41 ir 42 straipsnius dėl to, kad tikrino, ar įvykdytos prašymo pripažinti prioritetą pateikimo sąlygos. Be to, reikia atmesti priekaištą, kurį ieškovė pateikė, kai nurodė pirmąjį pagrindą, ir kuris susijęs su tuo, kad per protesto procedūrą Apeliacinė taryba negali paneigti į registrą įrašytos prioriteto datos (žr. šio sprendimo 43 punktą).

57 Tiek, kiek tam tikrais argumentais, pateiktais nagrinėjant ketvirtąjį pagrindą, ieškovė iš naujo ginčija faktą, kad prašymo pripažinti prioritetą pagrįstumo klausimas jau buvo nagrinėtas sprendžiant ginčą Apeliacinėje taryboje, minėtus argumentus reikia atmesti dėl nagrinėjant pirmąjį pagrindą išdėstytų priežasčių.

58 Todėl pirmąjį ir ketvirtąjį pagrindus reikia atmesti.

Dėl trečiojo (ieškinio) pagrindo

59 Remdamasi šiuo pagrindu ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad *Capella* nepateikė dokumento, reikalingo siekiant įrodyti, kad prašymas pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą yra pagrįstas. Ieškovė tvirtina, kad šiuo atveju įvykdytos Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 4 dalyje, siejamoje su Sprendimu Nr. EX-05-5, nurodytos sąlygos.

60 VRDT ir įstojusi į bylą šalis nepritaria šiems argumentams.

61 Visų pirma reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 29 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, tinkamai padavęs prekių ženklo paraišką bet kurioje valstybėje, kuri yra peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo ar Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties šalis, ar bet kuriai šiai valstybei, asmuo arba jo teisių perėmėjai, paduodami Bendrijos prekių ženklo paraišką dėl to paties prekių ženklo ir prekių arba paslaugų, kurios yra tapačios toms, dėl kurių buvo paduota paraiška, arba priskiriamos prie jų, šešis mėnesius nuo pirmosios paraiškos padavimo dienos turi teisę į prioritetą. Pagal minėto straipsnio 2 dalį kiekvienas paraiškos padavimas, kuris yra tolygus normaliam nacionaliniam paraiškos padavimui pagal nacionalinius valstybės, kurioje paduota paraiška, įstatymus arba dvišales ar daugiašales sutartis, pripažįstamas suteikiančiu teisę į prioritetą. Iš minėto straipsnio 3 dalies matyti, kad normalus nacionalinis paraiškos padavimas – tai bet koks paraiškos padavimas, kurio pakanka paraiškos padavimo datai nustatyti, neatsižvelgiant į paraiškos padavimo rezultatą. Minėto straipsnio 4 dalyje numatyta, kad kiekviena vėlesnė prekių ženklo paraiška, kuri buvo ankstesnės pirmosios paraiškos toms pačioms prekėms ar paslaugoms subjektas ir paduota toje pačioje valstybėje ar tai pačiai valstybei, siekiant nustatyti prioritetą, laikoma pirmąja paraiška, jeigu vėlesnės paraiškos padavimo dieną ankstesnė paraiška buvo atšaukta, jos buvo atsisakyta arba ji buvo atmesta nesudarius visuomenei galimybių su ja susipažinti ir nepalikus jokių kitų teisių ir jeigu ja nebuvo pasinaudota kaip pagrindu prašyti suteikti teisę į prioritetą. Vėliau ankstesnė paraiška nebegali būti panaudota kaip pagrindas suteikti teisę į prioritetą.

62 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 30 straipsnio „Prašymas pripažinti prioritetą“ paskutinį sakinį pareiškėjas, norintis pasinaudoti ankstesnės paraiškos prioritetu, paduoda pareiškimą dėl prioriteto ir ankstesnės paraiškos kopiją.

63 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalį, jei paraiškoje pagal Reglamento 30 straipsnį prašoma suteikti prioritetą vienai ar daugiau pirmiau paduotų paraiškų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 29 straipsnį, pareiškėjas nurodo tos pirmiau paduotos paraiškos numerį ir per tris mėnesius nuo paraiškos padavimo dienos pateikia pirmiau paduotos paraiškos kopiją. Pagal Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalį pirmiau paraišką gavusi institucija patvirtina, kad ta kopija yra tiksli pirmiau paduotos paraiškos kopija, o prie kopijos pridedama tos institucijos išduota pažyma, nurodanti pirmiau paduotos paraiškos padavimo datą.

64 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 4 dalį VRDT vadovas gali nustatyti, jog pareiškėjas pateiktų mažiau įrodymų, negu reikalaujama pagal šios taisyklės 1 dalį, su sąlyga, kad ta reikalinga informacija VRDT prieinama iš kitų šaltinių.

65 Remdamasis šia nuostata VRDT vadovas priėmė Sprendimą Nr. EX-05-5, kurio 1 straipsnyje „Pažymų apie prioritetą pakeitimas [interneto] svetainėse esančia informacija“ nurodyta:

„Pagrindžiamųjų dokumentų, kuriuos pareiškėjas turi pateikti prašydamas pripažinti prioritetą, gali būti pateikiama mažiau, nei reikalaujama pagal Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalį <…>, su sąlyga, kad [VRDT] reikiamą informaciją gali rasti valstybės, kuri yra Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo arba Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties šalis, pagrindinėje pramoninės nuosavybės tarnyboje.“

66 Minėto sprendimo 2 straipsnis „Procedūra“ suformuluotas taip:

„(1) Gavusi prašymą pripažinti prioritetą, tačiau dar negavusi iš pareiškėjo Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalyje numatytų dokumentų <…>, VRDT sistemingai tikrina, ar tokią informaciją kaip bylos numeris, pateikimo data, pareiškėjo arba savininko asmenvardis ar pavadinimas, prekių ženklo vaizdas ir sąrašas prekių ir paslaugų, kurioms skirta ankstesnio prekių ženklo, kurio prioritetą prašoma pripažinti, paraiška, galima rasti valstybės, kurioje arba kuriai ankstesnio prekių ženklo paraiška, kaip tvirtinama, buvo pateikta, pagrindinės pramoninės nuosavybės tarnybos [interneto] svetainėje.

(2) Jeigu [VRDT] reikiamą informaciją gali gauti iš tokios [interneto] svetainės, ji apie tai pažymi Bendrijos prekių ženklo paraiškos bylos medžiagoje. Priešingu atveju [VRDT], remdamasi Reglamento Nr. 2868/95 9 taisyklės 3 dalies c punktu <…>, paprašo pateikti Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalyje <…> nurodytus dokumentus.“

67 Remdamasis Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 4 dalimi VRDT vadovas priėmė 2003 m. sausio 20 d. Sprendimą Nr. EX-03-5 dėl formalių reikalavimų, susijusių su prašymais pripažinti pirmumą arba prioritetą; to sprendimo 1 straipsnyje „Bendrijos prekių ženklų prioriteto dokumentai“ nurodyta:

„Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo prašymą pripažinti prioritetą gali grįsti dokumentais, kuriuos išdavė pirmiau paduotą paraišką gavusi tarnyba, kaip numatyta Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalyje <…> („prioriteto dokumentas“); gali būti pateikiamas dokumento originalas arba patvirtinta jo kopija <…>“

68 Atsižvelgiant į šias nuostatas reikia išnagrinėti ieškovės argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad *Capella* pateikė reikiamą prioriteto dokumentą.

69 Pirmiausiai ieškovė tvirtina, kad Sprendimo Nr. EX-05-5 1 ir 2 straipsniuose reikalaujamą informaciją galima rasti *Österreichisches Patentamt* interneto svetainėje.

70 VRDT ir įstojusi į bylą šalis nepritaria šiems argumentams.

71 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Sprendimo Nr. EX-05-5 2 straipsnį sąrašas prekių ir paslaugų, kurioms skirta prekių ženklo, kuriuo grindžiamas prašymas pripažinti prioritetą, paraiška, yra dalis informacijos, kuri turi būti prieinama nagrinėjamos tarnybos interneto svetainėje tada, kai nagrinėjamas prašymo pripažinti prioritetą pagrįstumas. Taigi šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar sąrašą prekių ir paslaugų, kurioms buvo prašoma įregistruoti austrišką prekių ženklą, buvo galima rasti *Österreichisches Patentamt* interneto svetainėje tada, kai ekspertas nagrinėjo prašymą pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą.

72 Ieškovė tvirtina, kad tokią informaciją buvo galima rasti *Österreichisches Patentamt* interneto svetainėje. Taigi įstojusi į bylą šalis, kuri ginčija šį tvirtinimą, pateikė minėtos tarnybos 2013 m. balandžio 29 d. pranešimą, iš kurio matyti, kad, kiek tai susiję su austriškais prekių ženklais, 2009 m., t. y. tada, kai ekspertas nagrinėjo prašymą pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą, egzistavo du informacijos šaltiniai, t. y., pirma, nemokama *Österreichisches Patentamt*

interneto svetainėje prieinama paieškos sistema ir, antra, minėtos tarnybos kontroliuojamos privačios įmonės paieškos sistema. Iš šio pranešimo matyti ir tai, jog kadangi austriško prekių ženklo registracijos paraiška nebuvo patenkinta, nemokama šios tarnybos interneto svetainėje prieinama paieškos sistema ir minėtos tarnybos kontroliuojamos privačios įmonės paieškos sistema leidžia pamatyti ne išsamų prekių ir paslaugų sąrašą, o tik klasių, kurioms registracijos buvo prašyta, numerius.

73 Taigi atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą ieškovė nurodė, kad austriško prekių ženklo registracijos paraiška, kuria grindžiamas prašymas pripažinti prioritetą, nebuvo patenkinta ir kad todėl joks austriškas prekių ženklas nebuvo įregistruotas.

74 Atsižvelgdamas į šias aplinkybes ir į tai, kad ieškovė nepateikė jokių argumentų, galinčių paneigti įstojusios į bylą šalies pateiktų dokumentų patikimumą, Bendrasis Teismas mano, jog teisiniu požiūriu pakankamai įrodyta, kad tada, kai ekspertas nagrinėjo prašymo pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, pagrįstumą, tikslaus sąrašo prekių ir paslaugų, kurioms buvo prašyta įregistruoti austrišką prekių ženklą, nebuvo galima rasti nei *Österreichisches Patentamt* interneto svetainėje, nei šios tarnybos kontroliuojamos privačios įmonės svetainėje.

75 Todėl Apeliacinė taryba nepadarė klaidos nuspręsdama, kad šiuo atveju nebuvo įvykdytos Sprendimo Nr. EX-05-5 1 ir 2 straipsniuose nurodytos sąlygos ir kad nebūtina nuspręsti, ar minėta paieškos sistema, kurią siūlo *Österreichisches Patentamt* kontroliuojama privati įmonė, gali būti laikoma minėtos tarnybos interneto svetainės dalimi, kaip tai suprantama pagal minėtas nuostatas. Todėl šį pagrindą reikia atmeti tiek, kiek jis susijęs su šių nuostatų pažeidimu.

76 Antra, ieškovė nurodo, kad kai 2009 m. gruodžio 21 d. ekspertas paprašė *Capella* pagal Sprendimo Nr. EX-05-5 2 straipsnio 2 dalį pateikti tikslias austriško prekių ženklo paraiškos, kuria grindžiamas prašymas pripažinti prioritetą, kopijas, ji pateikė reikiamus dokumentus. Pagal Sprendimo Nr. EX-03-5 1 straipsnį pakanka pateikti tinkamą prekių ženklo paraiškos kopiją.

77 Šiuo klausimu primintina, jog iš Sprendimo Nr. EX-05-5 2 straipsnio 2 dalies matyti, kad reikiama informacija, kurios nėra nagrinėjamos tarnybos interneto svetainėje, iš principo turi būti pateikiama Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalyje nurodyto dokumento forma, t. y. turi būti pateikiama pirmiau paduotos paraiškos kopija; tokią paraišką gavusi institucija patvirtina, kad ta kopija yra tiksli pirmiau paduotos paraiškos kopija, o prie kopijos pridedama tos institucijos išduota pažyma, nurodanti pirmiau paduotos paraiškos padavimo datą.

78 Ieškovė teisingai nurodo, kad Sprendimo Nr. EX-03-5 1 straipsnyje šie reikalavimai sumažinti, nes jame reikalaujama tik patvirtintos prioriteto dokumento kopijos pagal Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalį. Vis dėlto, priešingai, nei nurodo ieškovė, iš šios nuostatos nematyti, kad *Capella* užpildytos registracijos paraiškos anketos kopija atitiko šiuos reikalavimus. Iš tikrųjų, net jeigu prioriteto dokumento kopija neturi būti patvirtinta tarnybos, kuriai prašymas buvo pateiktas, bet kuriuo atveju tai turi būti dokumentas, kuriuo remdamasis ekspertas gali patikrinti, ar ir kada prekių ženklo paraišką gavo atitinkama tarnyba. Taigi *Capella* pateikta registracijos paraiškos anketos kopija nepatvirtina, kad *Österreichisches Patentamt* ją gavo.

79 Todėl Apeliacinės tarybos išvada, kad *Capella* nepateikė reikiamų prioriteto dokumentų, nėra klaidinga.

80 Trečia, reikia atmesti ieškovės argumentą, pagal kurį VRDT ekspertams buvo ir yra įprasta priimti tokias registracijos paraiškų kopijas, kokią pateikė *Capella*. Pakanka priminti, kad sprendimai, kuriuos VRDT apeliacinės tarybos turi priimti pagal Reglamentą Nr. 207/2009 ir kurie susiję su žymens įregistravimu kaip Bendrijos prekių ženklo, priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai (2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Alcon / VRDT*, C-412/05 P, Rink., EU:C:2007:252, 65 punktas ir 2005 m.

lapkričio 24 d. Sprendimo *Sadas / VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, Rink., EU:T:2005:420, 71 punktas). Todėl ginčijamo sprendimo teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik taikytinomis nuostatomis, kurių išaiškinimą pateikė Sąjungos teismas, o ne ankstesne VRDT praktika.

81 Teisėtų lūkesčių principu pagrįstas ieškovės argumentas, kad prieš nukrypdama nuo įprastos VRDT praktikos Apeliacinė taryba turėjo informuoti *Capella* apie savo abejones dėl jos pateiktų dokumentų, bus analizuojamas nagrinėjant antrąjį pagrindą.

82 Ketvirta, dėl ieškovės argumento, kad ekspertas galėjo paprašyti *Österreichisches Patentamt* pateikti tikslų sąrašą prekių ir paslaugų, kurioms buvo prašyta įregistruoti austrišką prekių ženklą, pakanka konstatuoti, jog iš Sprendimo Nr. EX-05-5 1 ir 2 straipsnių ir Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalies aiškiai matyti, kad, išskyrus situaciją, kai reikiamą informaciją galima rasti tarnybos, kuriai paraiška buvo pateikta, interneto svetainėje, prašymą pripažinti prekių ženklo prioritetą pateikęs asmuo turi pateikti reikiamus prioriteto dokumentus. Iš tikrųjų, nė vienoje susijusioje nuostatoje nenumatyta, kad tuo atveju, kai reikiamos informacijos negalima rasti tarnybos, kurioje buvo pateikta paraiška, interneto svetainėje, ekspertas turi tiesiogiai kreiptis į minėtą tarnybą. Priešingai, tokioje situacijoje šiuos dokumentus turi pateikti pats prašymą pateikęs asmuo, prireikus prieš tai paprašytas eksperto pagal Sprendimo Nr. EX-05-5 2 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 2868/95 9 taisyklės 3 dalies c punktą, kaip ir buvo šiuo atveju.

83 Taigi šį priekaištą reikia atmesti nesant būtinybės nuspręsti, ar, atsižvelgiant į faktą, pirmą kartą nurodytą ieškovei atsakant į Bendrojo Teismo klausimą, jis gali būti laikomas priimtinu.

84 Todėl trečiąjį pagrindą reikia atmesti su sąlyga, kad bus išnagrinėtas tariamai pateiktas priekaištas, susijęs su tuo, kad dėl *Capella* teisėtų lūkesčių, pagrįstų įprasta VRDT praktika, Apeliacinė taryba turėjo informuoti ją apie savo abejones dėl *Capella* pateiktų dokumentų (žr. šio sprendimo 81 punktą).

Dėl antrojo (ieškinio) pagrindo

85 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antrą sakinį nuspręsdama, kad *Capella* nepateikė reikiamų prioriteto dokumentų, prieš tai jos nepaprašiusi išreikšti savo pozicijos šiuo klausimu. 2011 m. lapkričio 25 d. sprendimu Apeliacinės tarybos kanceliarija paprašė jos pateikti savo pastabas dėl 2011 m. spalio 12 d. įstojusios į bylą šalies laiško. Vis dėlto, kadangi ekspertas pritarė prašomai prioriteto datai ir ją įrašė į registrą, o įstojusi į bylą šalis neginčijo prašymo pripažinti prioritetą, *Capella* neturėjo priežasčių manyti, kad Apeliacinė taryba gali abejoti šia aplinkybe. Be kita ko, nesant jokios Apeliacinės tarybos nuorodos, ji negalėjo įsivaizduoti, kad Apeliacinė taryba nepatenkinta eksperto atlikta analize, atitinkančia įprastą VRDT praktiką. Todėl Apeliacinė taryba turėjo ją informuoti apie savo abejones.

86 VRDT ir įstojusi į bylą šalis nepritaria šiems argumentams.

87 Reikia pažymėti, jog remdamasi šiuo pagrindu ieškovė iš esmės nurodo, kad Apeliacinė taryba turėjo informuoti *Capella* apie savo abejones dėl jos pateiktų dokumentų pakankamumo. Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti ne tik argumentus, tiesiogiai susijusius su Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antro sakinio pažeidimu, ir argumentus, susijusius su teisėtų lūkesčių principo pažeidimu, bet ir tai, ar dėl eksperto klaidos galėjo atsirasti Apeliacinės tarybos pareiga informuoti *Capella* apie savo abejones.

– Dėl argumentų, kuriuose nurodytas Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antras sakinys

88 Visų pirma primintina, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antrą sakinį VRDT sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.

89 Toliau dėl priekaišto, susijusio su tuo, jog *Capella* negalėjo tikėtis, kad Apeliacinė taryba nepaisys prioriteto datos, kurią ekspertas įrašė į registrą, pirmiausia pakanka priminti, kad per protesto procedūrą Apeliacinė taryba turi patikrinti, ar prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, yra ankstesnis už prašomą įregistruoti prekių ženklą (žr. šio sprendimo 37–40 punktus) ir tokiomis aplinkybėmis prireikus ji turi patikrinti ir tai, ar įvykdytos prašymo pripažinti prioritetą pateikimo sąlygos (žr. šio sprendimo 46–55 punktus). Antra, reikia nurodyti, kad šiuo atveju 2011 m. kovo 7 d. dokumente, kuriame nurodyti apeliacijos motyvai, įstojusi į bylą šalis ginčijo prašymą pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą ir tai, kad jis yra ankstesnis už prašomą įregistruoti prekių ženklą (žr. šio sprendimo 41 punktą). Todėl šis klausimas yra Apeliacinės tarybos nagrinėto ginčo dalis ir, net jei nėra aiškios Apeliacinės tarybos nuorodos, *Capella* turėjo tikėtis, kad eksperto išvadą dėl prašymo pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą peržiūrės Apeliacinė taryba.

90 Tokiomis aplinkybėmis reikia nurodyti ir tai, kad *Capella* buvo leista pateikti pastabas dėl įstojusios į bylą šalies 2011 m. kovo 7 d. dokumento, kuriame nurodyti apeliacijos motyvai, ir kad ji turėjo galimybę išreikšti savo poziciją šiuo klausimu, kai Apeliacinė taryba 2011 m. lapkričio 25 d. jos paprašė pateikti savo pastabas dėl įstojusios į bylą šalies 2011 m. spalio 12 ir 19 d. pateiktų pastabų, susijusių su 2011 m. rugsėjo 23 d. *Landgericht Mannheim* sprendimu (žr. šio sprendimo 14 punktą).

91 Be to, Apeliacinė taryba neprivalėjo informuoti *Capella* apie tai, kad ji nepritars eksperto išvadai, susijusiai su prašymo pripažinti prioritetą pagrįstumu. Iš tikrųjų teisė būti išklausytam pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antrą sakinį taikoma visoms akto priėmimo pagrindą sudarančioms teisinėms ir faktinėms aplinkybėms, o ne galutiniam administracinės institucijos ketinamam priimti sprendimui (2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *L & D / VRDT – Sämann (Aire Limpio)*, T-168/04, Rink., EU:T:2006:245, 116 punktas).

92 Todėl reikia atmesti argumentus, susijusius su Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antro sakinio pažeidimu.

– Dėl argumentų, kuriuose nurodytas teisėtų lūkesčių principas

93 Dėl to, kad ieškovė remiasi teisėtais lūkesčiais kalbėdama apie įrašymą į registrą, pakanka priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 89 punkte išdėstytų paaiškinimų, ieškovė negali atmesti to, kad Apeliacinė taryba tikrins prašymo pripažinti prioritetą pagrįstumą.

94 Dėl to, kad ieškovė pageidauja remtis tuo, kad prieš nukrypdama nuo įprastos VRDT praktikos, pagal kurią tokie kaip jos pateikti dokumentai turėjo būti priimti kaip prioriteto dokumentai, Apeliacinė taryba turėjo informuoti *Capella* apie savo abejones, reikia konstatuoti, kad ieškovė nepateikia jokio įrodymo, patvirtinančio tokios praktikos egzistavimą. Iš tikrųjų dokumentai, kuriuos ieškovė pateikia savo argumentui pagrįsti, yra laiškai, kuriais VRDT ekspertas paprašė *Capella* pateikti prioriteto dokumentus pagal „Reglamento Nr. 207/2009 30 straipsnį ir Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklę“; kai kuriuose iš šių laiškų nurodyta, kad pagal Sprendimą Nr. EX-03-5 nebūtina pateikti patvirtintų kopijų. Taigi nei iš šių nuorodų, nei iš eksperto nurodytų nuostatų nematyti, kad užpildyta registracijos paraiškos anketa, iš kurios nematyti, ar ir kada ją gavo atitinkama tarnyba, gali būti laikoma pakankamu prioriteto dokumentu pagal Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalį ir Sprendimo Nr. EX-03-5 1 straipsnį (žr. šio sprendimo 78 punktą).

95 Todėl reikia atmesti argumentus, susijusius su teisėtų lūkesčių principo pažeidimu nesant būtinybės nuspręsti dėl šiuos argumentus pagrindžiančių dokumentų, kuriuos ieškovė pateikė atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, t. y. po to, kai buvo pateiktas ieškinys ir atsakymas į ieškinį, priimtinumo.

– Dėl eksperto klaidos pasekmių

96 Jeigu savo argumentais ieškovė siekia nurodyti ir tai, kad dėl eksperto klaidos Apeliacinė taryba turėjo informuoti *Capella* apie savo abejones, tokius argumentus taip pat reikia atmesti.

97 Visų pirma konstatuotina, kad šiuo atveju ekspertas tik suklydo nuspręsdamas, jog *Capella* pateikti dokumentai atitinka Sprendimo Nr. EX-03-5 1 straipsnyje nurodytas sąlygas.

98 Taigi šiuo atveju dėl šios eksperto klaidos Apeliacinė taryba neprivalo paprašyti *Capella* išdėstyti savo pozicijos konkrečiai šiuo klausimu arba jos informuoti apie savo abejones šiuo klausimu, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 89–91 punktuose pateiktų paaiškinimų, klausimą, ar eksperto išvada dėl prašymo pripažinti prioritetą buvo klaidinga, iškėlė įstojusi į bylą šalis.

99 Jeigu, kaip matyti iš ieškovės argumentų, ji pageidautų remtis tuo, kad dėl eksperto klaidos *Capella* negalėjo pateikti reikiamų dokumentų, tokį priekaištą taip pat reikėtų atmesti.

100 Reikia konstatuoti, kad eksperto klaida niekaip neapribojo *Capella* galimybių pateikti reikiamus prioriteto dokumentus ir kad ekspertas visiškai laikėsi atitinkamose nuostatose numatytos procedūros.

101 Kaip matyti iš Sprendimo Nr. EX-05-5 1 ir 2 straipsnių, iš principo *Capella* turėjo patikrinti, ar reikiama informacija buvo prieinama *Österreichisches Patentamt* interneto svetainėje ir, jeigu ne, pateikti reikiamus prioriteto dokumentus. Tai patvirtina minėto sprendimo dvylikta konstatuojamoji dalis, pagal kurią „pateikdamas prašymą pripažinti prioritetą arba pirmumą pareiškėjas gali patikrinti, ar reikiama informacija prieinama interneto svetainėje, kad iš anksto žinotų, ar jis privalo pateikti prioriteto arba pirmumo dokumentą“. Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 76–79 punktuose, *Capella* nepateikė reikiamo dokumento.

102 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 9 taisyklės 3 dalies c punktą 2009 m. gruodžio 21 d. laišku ekspertas paprašė *Capella* pateikti prioriteto dokumentą, reikalaujamą pagal Reglamento Nr. 2868/95 6 taisyklės 1 dalį, iki 2010 m. vasario 22 d. imtinai ir paaiškino, kad pagal Sprendimo Nr. EX-03-5 1 straipsnį pakanka pateikti patvirtintą kopiją ir kad tuo atveju, jeigu ji nepaisys šio prašymo, praras teisę į prioritetą. Kaip nurodyta šio sprendimo 76–78 punktuose, dokumentas, kurį *Capella* pateikė 2010 m. vasario 22 d., t. y. paskutinę eksperto jai nustatyto termino dieną, nebuvo reikalaujamas prioriteto dokumentas.

103 Tokiomis aplinkybėmis ekspertas neturėjo iš naujo prašyti *Capella* pateikti reikiamo dokumento. Priešingai, kaip matyti iš Reglamento Nr. 2868/95 9 taisyklės 6 dalies, jei reikiamas prioriteto dokumentas nepateikiamas per eksperto nustatytą terminą, suinteresuotojo asmuo teisė į prioritetą prarandama.

104 Todėl reikia konstatuoti, kad šios bylos aplinkybėmis dėl eksperto klaidos Apeliacinė taryba neprivalo informuoti *Capella* apie savo abejones dėl to, ar pagrįstas prašymas pripažinti prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, prioritetą.

105 Todėl reikia konstatuoti, kad tarp ieškovės nurodytų aplinkybių nėra tokios, dėl kurios Apeliacinė taryba privalėtų informuoti *Capella* apie savo abejones ir paprašyti jos išreikšti savo poziciją šiuo klausimu.

106 Be to, bet kuriuo atveju, net jeigu tokia pareiga egzistuotų, jos pažeidimas nelemtų ginčijamo sprendimo panaikinimo.

107 Tokiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad ieškovas neturi jokio teisėto suinteresuotumo, kad sprendimas būtų panaikintas dėl formos trūkumų, tuo atveju, kai sprendimo panaikinimas gali lemti tik naujo sprendimo, iš esmės tapataus panaikintajam, priėmimą (2003 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Audi / VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink., EU:T:2003:327, 97–99 punktai ir 2007 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *DeTeMedien / VRDT (suchen.de)*, T-117/06, EU:T:2007:385, 49 punktas).

108 Taigi šiuo atveju, net jeigu Apeliacinė taryba būtų informavusi *Capella* apie savo abejones dėl prašymo pripažinti prioritetą ir jeigu *Capella* būtų pateikusi reikiamą prioriteto dokumentą per protesto procedūrą, tai nebūtų pakeitę sprendimo, kurį Apeliacinė taryba turėjo priimti, rezoliucinės dalies. Iš tikrųjų, kadangi *Capella* šio dokumento nepateikė per nustatytą terminą, nors jos procesinės teisės buvo visiškai garantuotos, bet kuriuo atveju Apeliacinė taryba turėjo konstatuoti teisės į prioritetą praradimą pagal Reglamento Nr. 2868/95 9 taisyklės 6 dalį.

109 Todėl taip pat reikia atmesti antrąjį pagrindą ir pateikiant trečiąjį pagrindą išreikštus priekaištus, susijusius su teisėtų lūkesčių principo pažeidimu.

Dėl penktojo (ieškinio) pagrindo

110 Iš to matyti, kad reikia atmesti ir penktąjį pagrindą, susijusį su tuo, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba atsižvelgė į *Capella* nesąžiningumą, nors į tokią aplinkybę negali būti atsižvelgta per protesto procedūrą. Iš tikrųjų, kaip matyti iš pateiktų paaiškinimų, ginčijamas sprendimas grindžiamas vertinimu, pagal kurį prašomas įregistruotas prekių ženklas yra ankstesnis už prekių ženklą, kuriuo grindžiamas protestas, todėl prašymas pripažinti pastarojo prekių ženklo prioritetą turi būti atmestas.

111 Atsižvelgiant į visus nurodytus argumentus, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

112 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1) Atmesti ieškinį.

2) *Copernicus-Trademarks Ltd* padengia savo, Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ir *Maquet SAS* bylinėjimosi išlaidas.

Berardis Czúcz Popescu

Paskelbta 2015 m. birželio 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.